Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26359
Copyright: Admont, Benediktinerstift

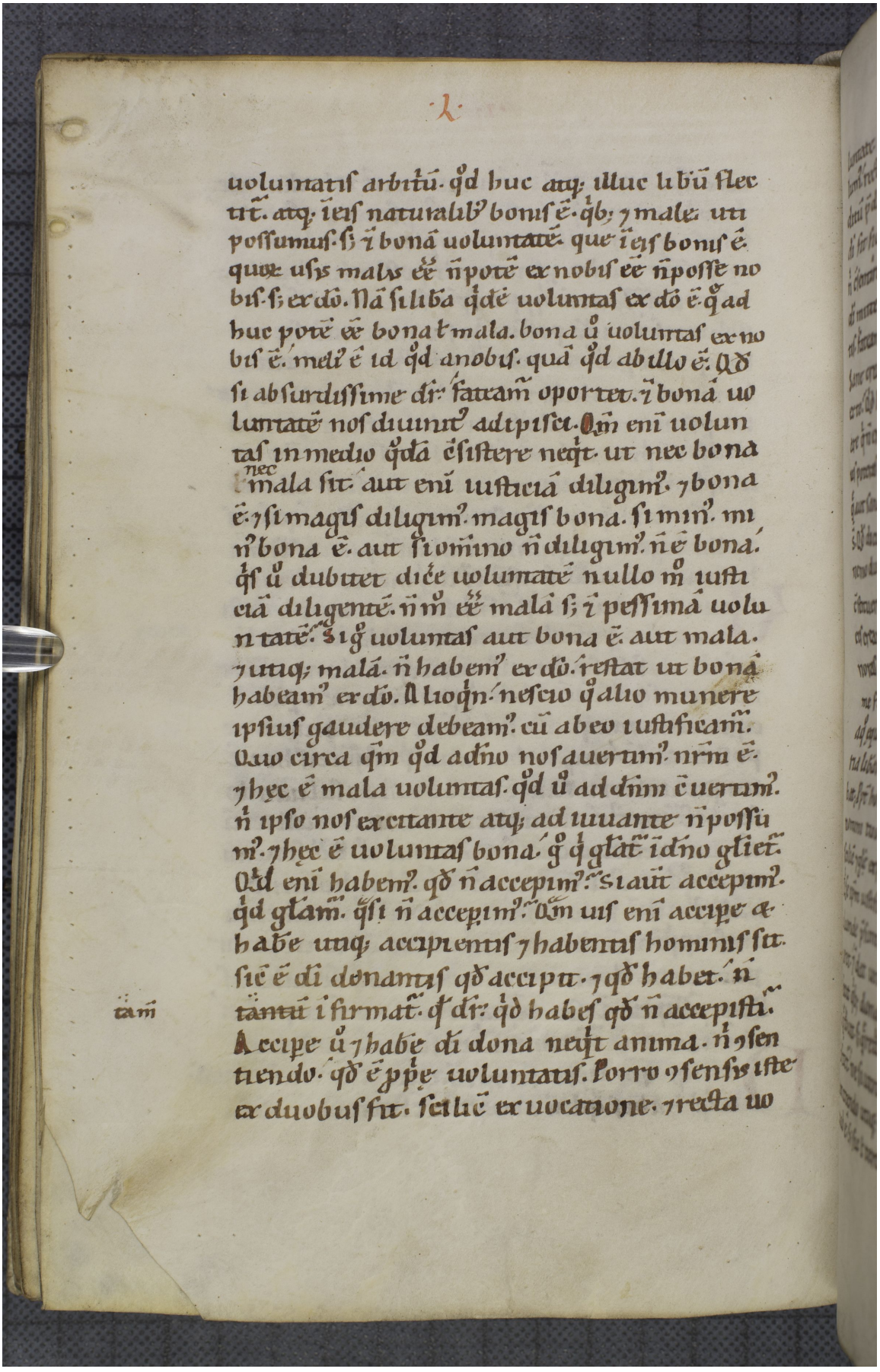

·L·

uoluntatis arbitriū. q̄d huc atq; illuc libū flec
titur. atq; ī eis naturalib⁹ bonis ē. q̄b; ⁊ male uti
possumus. s; ī bonā uoluntatē. que ī eis bonis ē.
quorū usis malis ēē n̄ potē ex nobis ēē n̄ posse no
bis. s; ex dō. Nā si liba q̄dē uoluntas ex dō ē. q̄ ad
huc potē ēē bona ⁊ mala. bona ū uoluntas ex no
bis ē. meli⁹ ē id q̄d a nobis. quā q̄d ab illo ē. Qd
si absurdissime dr̄: fateam̄ oportet. ī bonā uo
luntatē nos diuinit⁹ adipisci. Qm̄ enī uolun
tas in medio q̄dā c̄sistere neq̄t. ut nec bona
nec mala sit. aut enī iusticiā diligim⁹. ⁊ bona
ē. ⁊ si magis diligim⁹. magis bona. si min⁹. mi
n⁹ bona ē. aut si om̄ino n̄ diligim⁹. n̄ ē bona.
q̄s ū dubitet dicē uoluntatē nullo m̄o iusti
ciā diligentē. n̄ m̄o ēē malā s; ī pessimā uolu
ntatē. Si g̊ uoluntas aut bona ē. aut mala.
⁊ utiq; malā. n̄ habem⁹ ex dō. restat ut bonā
habeam⁹ ex dō. Alioq̄n. nescio q̄ alio munere
ipsius gaudere debeam⁹. cū ab eo iustificam̄.
Quo circa q̄m q̄d a dn̄o nos auertim⁹. nr̄m ē.
⁊ hec ē mala uoluntas. q̄d ū ad dn̄m c̄uertim⁹.
n̄ ipso nos excitante atq; adiuuante n̄ possu
m⁹. ⁊ hec ē uoluntas bona. g̊ q̄ glat̄ ī dn̄o glie t̄.
Q̄d enī habem⁹. qd̄ n̄ accepim⁹. Si aūt accepim⁹.
q̄d glam̄. q̄si n̄ accepim⁹. Qm̄ uis enī accipe ⁊
habe utiq; accipientis ⁊ habentis hominis sit.
sic ē dī donantis qd̄ accipit. ⁊ qd̄ habet. n̄
tam̄ tantū ī firmat̄. q̄ dr̄: q̄d habes qd̄ n̄ accepisti.
Accipe ū ⁊ habe dī dona neq̄t anima. n̄ ꝯsen
tiendo. qd̄ ē ꝓpe uoluntatis. Porro ꝯsensis iste
ex duobus fit. scilic̄ ex uocatione. ⁊ recta uo